

עפ"ת 20349/11/20 - חגית פור נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 20349-11-20 פור נ' מדינת ישראל
עפ"ת 23742-11-20 חגית פור נ' מדינת ישראל
עפ"ת 23730-11-20 פור נ' מדינת ישראל
לפני כבוד השופט מאזן דאוד
המערערת חגית פור

נגד
המשיבה מדינת ישראל

הודעת ערעור מיום 8/11/20 על החלטת בית משפט השלום לתעבורה בחדרה (כב' השופטת עידית פלד), מיום 13/10/20, בתיק תת"ע 5820-06-19; תת"ע 5580-06-19; תת"ע 5582-06-19

פסק דין

1. לפניי שלושה ערעורים שאוחדו, על החלטות בית משפט לתעבורה בחדרה (כב' השופטת ע' פלד) מיום 13.10.20, במסגרתה דחה בית משפט קמא את בקשת המערער לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדר התייבבות מטעמו, בכל אחד מהתיקים.

2. המערערת קיבלה שלוש דוחות והגישה שלוש בקשות להישפט בגין כל אחד מהתיקים:

א. עבירה מיום 17/02/19 - דו"ח 14119206762 (תת"ע 5580-06-19)

ב. עבירה מיום 04/02/19 - דו"ח 14119208511 (תת"ע 5820-06-19)

ג. עבירה המיום 04/02/19 - דו"ח 14119206887 (תת"ע 5582-06-19)

3. המערערת הוזמנה לדיון, בכל אחד מהתיקים הנ"ל ליום 15.7.19, ובהיעדר התייבבות מטעמה, בית המשפט החליט לדון את המערערת בהיעדרה, וגזר עליה בתיק תת"ע 5582-06-19 את הקנס המקורי בסך 1,000 ₪, בתיק תת"ע 5820-06-19 את הקנס המקורי בסך 250 ₪ ובתיק תת"ע 5580-06-19, בסך 250 ₪.

4. ביום 6.10.2020, הגישה המערערת בקשה לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדר ביום 15.07.19, ובית המשפט, לאחר שעיין בתיק ובאישורי המסירה דחה כל אחת מהבקשות ביום 13/10/20.

באשר לתיק 5820-06-19, קבע בית משפט קמא כי הבקשה לבטל את פסק הדין הוגשה בשיהוי ניכר, ולא ניתן כל הסבר על ידי המערערת מאחר ואישור המסירה המעיד על המצאת פסק הדין הינו מיום 21.07.19, ואין כל הסבר מדוע השתהתה המערערת בהגשת הבקשה חודשים רבים. זאת ועוד, קבע בית משפט

עמוד 1

קמא כי לא מתקיימים התנאים לביטול פסק הדין וזאת בשל קיום אישור מסירה בתיק בית משפט (מוצג ת-1), לפיו ההזמנה נשלחה לכתובת המערערת ואישור המסירה חזרה עם הערה לא נדרש, ובשל חזקת המסירה הקבועה בתקנה 41א לתקנות סדר הדין האזרחי, המערערת זומנה כדין.

בנוסף, בית משפט קמא קבע כי המערערת לא הציגה טעמים של ממש לביסוס סיכוי הגנתה ובשל העובדה כי נגזר עליה עונש ברמת הקנס המקורי הן בנסיבות העניין אלא לעיוות דין.

באשר לתיק 5582-06-19, ציין בית משפט קמא כי גם במקרה זה הבקשה הוגשה באיחור ניכר ואישור המסירה הקיים בתיק מלמד כי גזר הדין הומצא למערערת ביום 21.7.19, ומשלא ניתן כל הסבר מטעמה לשיהוי, יש מקום לדחות את הבקשה לביטול פסק דין. באשר לאישור המסירה ועילת עיוות הדין, קבע בית משפט קמא גם בתיק זה כי לא הוכח בפניו עילה המצדיקה ביטול פסק הדין ונוכח קיום אישור מסירה ובהיעדר פירוט אודות סיכוי ההגנה.

באשר לתיק תת"ע 5580-06-19, בית המשפט מנה אותם נימוקים בהחלטתו, הן לעניין השיהוי הניכר, והיעדר קיום תנאים המאפשרים את ביטול פסק הדין נוכח קיום של אישור מסירה והיעדר פירוט סיכוי ההגנה.

5. המערערת לא רוותה נחת מהחלטת בית משפט קמא והגישה על כל החלטה ערעור, שאוחדו בפני במסגרת הליך זה.

6. המערערת חזרה על טענותיה שהעלתה בבית משפט קמא והוסיפה כי אישור המסירה בכל אחד מהתיקים, דבקו בו פגמים, הסותרים את חזקת המסירה. החלוקה בוצעה בפרדס חנה - כרכור ולא ביישוב חריש בו מתגוררת המבקשת, שם הדוור לא ברור, והעיקר תאריך המסירה לא ברור. לטענת המערערת שדי בכל אחד מהם על מנת לקבוע כי אישור המסירה לא תקין. המערערת הוסיפה במהלך הדיון כי ההזמנה לדיון הינה לתאריך 15.7.19 ואילו אישור המסירה חתום ליום 26.9.19, ולא יעלה על הדעת שאישור המסירה יחתם אחרי מועד הדיון. משכך, לא קיימת בענייננו חזקת המסירה.

7. עוד הוסיפה המערערת וציינה כי בגין אירוע בודד אחד מיום 4.2.19, השוטר האוכף רשם למערערת שני דוחות נפרדים בגין אותו אירוע, דבר שגרם לה לכפל בניקוד אשר הוביל לפסילה בהליך מנהלי במשרד הרישוי. המערערת מוסיפה ומציינת שיש לה סיכויים טובים להוכיח את חפותה ועל כן מערערת לבטל את פסק הדין בכל אחד מהתיקים.

8. המדינה מתנגדת לקבלת הערעור וטוענת כי החלטת בית המשפט לא נפל בה כל פגם המצדיק התערבות בית משפט זה.

9. לאחר ששמעתי את הצדדים אני סבור כי דין הערעור להידחות.

10. ההזמנה לדיון נשלחה בדואר רשום והיא חזרה עם הערה "לא נדרש", לכתובת של המערערת, ועל כן נקבע על ידי בית משפט קמא, בצדק רב, שמדובר בהזמנה כדין מכוח חזקת המסירה בהתאם להוראת תקנה 44 א' לתקנות סדר הדין הפלילי התשל"ד-1974, חזקה שהמערערת לא הצליחה לסתור.

אין בידי לקבל את טענות המערערת אודות אישורי המסירה שכן לאחר עיון באישורי המסירה התרשמתי שמדובר באישורי מסירה שלא דבק בהם כל רבב ואין מקום לטיעונים שהועלו בידי המערערת. ההזמנות לדין נשלחו בכל התיקים לכתובתה של המערערת אישורי המסירה הוצגו בכל אחד מהתיקים, במעמד הדין 15.7.19, הוגשו לבית המשפט סומנו כ-ת/1 ועל כן אין מקום לטענה כי אישור המסירה נושאים תאריך מסירה מאוחר למועד הדין, לטענת המערערת, תאריך 26.9.19. מקובלת עלי טענת המשיבה לפיה התאריך המתנוסס על גבי כל אחד מאישורי המסירה הינו 26.5.19, ואכן ניתן לראות את הדמיון בספרה בכתב יד בין ספרה 9 לספרה 5, אך הדבר מתחזק נוכח הצגת אישור המסירה במועד הדין בפני בית משפט שסימן אותו כמוצג ת/1, וגרסת המערערת אינה הגיונית בעניין זה.

11. לגבי הטענה כי פרטיו של הדוור לא מפורטים, אין בכך כדי לפגום באישור המסירה ואין אף בטענה כי סניף דואר אחר מחוץ לעיר חריש הוא שביצע את ההמצאה מאחר והדואר פועל בהתאם לסדרי העבודה המקובלים אצלו ואין דין בתיבה מדוע סניף דואר מחוץ לעיר הוא שביצע את המסיר כדי לפגוע בתקינות אישור המסירה. דין, בנסיבות העניין שהמשיבה הראתה כי שלחה לנמען הזמנה בדואר רשום, על מנת לבסס את חזקת המסירה ומשלא נפל פגם באישור המסירה כל הטענות שהעלתה המערערת דינם דחייה.

12. המערערת לא הניחה תשתית לכך שהותרת פסק הדין בעניינה, בכל אחד מהתיקים, תגרום לה עיוות דין, המערערת לא פירטה את טענות ההגנה, טענותיה נותרו טענות כלליות ולא מבוססות ועל כן לא ניתן בנסיבות אלה לקבוע כי נגרם לה עיוות דין. להוסיף לכך כי העונש הושת הוא עונש סביר, ראוי ואין עילה להתערב בהחלטת בית משפט קמא.

13. לאור כל האמור, לא מצאתי כי נפל פגם בהחלטת בית משפט קמא והערעור בכל שלושת התיקים נדחה.

ניתן היום, כ"א כסלו תשפ"א, 07 דצמבר 2020, בהעדר הצדדים.